

1987-09-15

OMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I NORRBOTTENS LÄN
BD 33 STORÖN - HASTASKÄRET - LIKSKÄR, KALIX KOMMUN (3 DELOMRÅDEN)

Karta: 25M S0

Läge:

Area: 6 200 ha
varav ha land
och ha vatten

Naturgeografisk region: 29b Kustslätter och finsediment kring norra Bottenviken.
Region IX Bottenviken.

Landskapsformer: Skärgårdskust.

Terrängformer: Lösmaterialkust, strandlinjer, strandvallar, strandterasser, klapperstensfält.

Vegetationstyper: Barrskog, lövskog, myrvegetation, strandängar.

Intresseaspekter (ej rangordnade): Primära: E B G
Sekundära: O S Z K

Urvalskriterier (förutsättningar för områdets naturvärde):

A Mångformigt kustparti på kalkrikt berggrundsunderlag.

B Hotade och sällsynta arter förekommer.

D Synnerligen rik flora och delvis rik fauna.

Förutsättningar för att områdets naturvärde skall bibehållas: Skogsbruk och annan verksamhet bedrivs med stor naturvårdshänsyn.

Planering och säkerställande: Likskär-Renskär-Bredskärområdet är naturreservat sedan 1969.

Området berör område av riksintresse för friluftsliv nr 2

Områdets huvuddrag:

Området består av dels halvön Storön, dels ett stort antal öar, varav de största är Hastaskäret, Likskär, Renskär och Bredskär. Storön och Hastaskäret har kalkberggrund. Detta avspeglas i vegetationen på ett mycket påtagligt sätt. Växtsamhällen är ofta unika och en rad sällsynta och hänsynskrävande växtarter förekommer i området. Likskärsområdet har granitberggrund och visar därför upp en klart fattigare flora.

Stora delar av Storön består av myr- och sumpmarker vilka är artrika och mycket väl dokumenterade. De flesta av öarna är för små och väderutsatta för att visa upp någon egentlig skogsvegetation. Endast Hastaskäret, Ren-

1987-09-15

BD 33

skär och till viss del Likskär och Bredskär är skogbeväxta. Fågellivet är rikast inom Likskärs reservat. Någorlunda fasta stammar av däggdjur förekommer på de större öarna. Stora delar av området är av stort intresse för friluftslivet.

Storön: Se BD 33.1.

Hastaskäret: Se BD 33.2.

Likskär: Se BD 33.3.

Värdeomdöme:

Området har en mycket speciell berggrundsgeologi med för området unika kalkrika bergarter som avspeglas i en synnerligen rik växtlighet. Här finns unika växtsamhällen och en rad sällsynta och hänsynskrävande växtarter. Området har stort pedagogiskt och vetenskapligt värde. Likskär är Kalix skärgårds fågelrikaste område och dessutom mycket störningskänsligt. Området är av stort intresse för friluftslivet.

Referenser:

Länsstyrelsen i Norrbottens län 1976: Naturinventering av naturreservatet Likskär.

Elveland, J, 1976: Myrar på Storön vid norrbottenskusten.

1987-09-15

DELOMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I NORRBOTTENS LÄN
BD 33.1 STORÖN, KALIX KOMMUN

Karta: 25M S0

Läge:

Area:
varav
och

ha
ha land
ha vatten

Naturgeografisk region: 29b.

Landskapsformer: Skärgårdskust.

Terrängformer: Se BD 33.

Vegetationstyper: Se BD 33.

Intresseaspekter (ej rangordnade): Primära: E B G
Sekundära: O S Z K

Urvalskriterier (förutsättningar för områdets naturvärde): Se BD 33.

Förutsättningar för att områdets naturvärde skall bibehållas: Se BD 33.

Planering och säkerställande: Delar av Storön har föreslagits som naturreservat.

Områdets huvuddrag:

Storön är en tämligen låg och flack halvö i Bottenviken. Högsta punkten på halvön ligger på 26 m ö h. Halvön domineras av normalblockig morän och svallsediment. Berggrunden är mycket intressant med stor rikedom på karbonatbergarter och andra basiska bergarter. Detta ger goda markförhållanden för en mängd kalkkrävande eller kalkgynnade växtarter t ex guckusko, ängsnycklar, knottblomster och finbräken. Stora delar av området är kulturbåverkat av den boskapsskötsel som under flera århundraden pågått på Storön, huvudsakligen som betesmarker. Ca 15 % av landarealen består av myr- och sumpmark. På grund av den basiska berggrunden är andelen rikkärr hög. Storön har utomordentligt pedagogiska exempel på primär myrbildning. Myrmarkerna har på grund av sin låga ålder ett relativt tunt torvlager. Området är mycket väl dokumenterat när det gäller våtmarksflora. På Storön finns en mängd sällsynta eller hotade växtarter. Förutom tidigare nämnda arter finns; glansvide, nickskära, kransslinga och fjällskräp dessutom finns det en mängd sällsynta mossor. Området har på senare år utsatts för avverkningar men är trots detta synnerligen skyddsvärt.

Värdeomdöme:

Storön har en kalkberggrund som avspeglas i vegetationen på ett mycket påtagligt sätt. Växtsamhällen är ofta unika och en rad sällsynta och hänsynskrävande växtarter förekommer i området. Områdets värdefulla våtmarker har även stort pedagogiskt värde då de befinner sig i olika successionsstadier i ett extremt landhöjningsområde.

1987-09-15

BD 33.1

Referenser:

Elveland, J, 1976: Myrar på Storön vid norrbottenskusten.

1987-09-15

DELOMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I NORRBOTTENS LÄN
BD 33.2 HASTASKÄRET, KALIX KOMMUN

Karta: 25M S0

Läge:

Area:
varav
och

ha
ha land
ha vatten

Naturgeografisk region: 29b.

Landskapsformer: Skärgårdskust.

Terrängformer: Se BD 33.

Vegetationstyper: Se BD 33.

Intresseaspekter (ej rangordnade): Se BD 33.

Urvalskriterier (förutsättningar för områdets naturvärde): Se BD 33.

Förutsättningar för att områdets naturvärde skall bibehållas: Se BD 33.

Planering och säkerställande: Saknas.

Områdets huvuddrag: Se värdeomdöme.

Värdeomdöme:

Hastaskäret utgör en av Norrbottens skärgårds mest botaniskt rika öar. Rikkärr, rena kalkklippor, omfattande strandängar samt en mängd andra biotoper utgör grunden för artrikedomen. Många i kustområdet förekommande orkidéer och andra sällsynta arter som t ex huvudstarr kan påträffas. Växtsamhällena är synnerligen kalkpåverkade och därmed ovanliga för Norrbottens skärgård. Öns skogsbestånd är relativt orörda med undantag för ett par äldre brända kalhyggen som idag påminner om det gotländska alvarets hedmarker.

Anmärkning:

Det saknas publicerat material om Hastaskärets naturförhållanden.

1987-09-15

DELOMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I NORRBOTTENS LÄN
BD 33.3 LIKSKÄR, KALIX KOMMUN

Karta: 25M S0

Läge:

Area: 2 362 ha
varav 217 ha land
och 2 145 ha vatten

Naturgeografisk region: 29b.

Landskapsformer: Skärgårdskust.

Terrängformer: Se BD 33.

Vegetationstyper: Se BD 33.

Intresseaspekter (ej rangordnade): Se BD 33.

Urvalskriterier (förutsättningar för områdets naturvärde): Se BD 33.

Förutsättningar för att områdets naturvärde skall bibehållas: Se BD 33.

Planering och säkerställande: Likskär-Renskär-Bredskärområdet är naturreservat sedan 1969.

Områdets huvuddrag:

Naturreservatet Likskär består av 25 namngivna öar. Förutom dessa finns en del mindre stenholmar utan egentlig vegetation. Området ligger ca 6 km från fastlandet. Bebyggelse finns på 4 av öarna varav 2 har fiskelägen. På Renskär finns dessutom camping- och badplats. Berggrunden består av granit vilket inte ger grogrund för någon högre vegetation. Där jordtäckte finns, är det en normalblockig, grusig och sandig morän. I klapperstensfälten finns ofta tydligt utbildade strandhak. Floran är ganska omväxlande med typväxter från det yttersta havsbandet till nästan rena fjällväxter. Någorlunda fasta stammar av däggdjur förekommer endast på de större öarna. Det är i första hand det rika fågellivet som gör området skyddsvärt. Öarna har antagligen det rikaste fågellivet inom Kalix skärgård. Hela området är klart utsatt för friluftslivet. På Renskär och Getskär håller en granurskog på att bildas. Denna miljö gör att det på ön inte enbart finns fågelarter kopplade till skärgården. Bl a är rikedomen på skogshöns stor. På Renskär finns kulturhistoriska lämningar i form av labyrinter. Likskär har en vegetation som ger alvarkaraktär och saknar i stort sett träd. Fågelivet är något fattigare än på Renskär.

Värdeomdöme:

Öarna är värdefulla främst på grund av det rika fågellivet. Renskär har en unik miljö med nästan utbildad granurskog som kontrasterar mot skärgårdsmiljön. Delar av reservatet har också värde för det rörliga friluftslivet.

1987-09-15

BD 33.3

Referenser:

Länsstyrelsen i Norrbottens län 1976. Naturinventering av Naturreseptatet
Likskär.